

(παρατηρείται εὐφορία τῆς γῆς, ἂν δὲν βρέξῃ τὰ Χριστούγεννα καὶ τὰ Φῶτα, βρέξῃ δὲ τούναντίον τὸ Πάσχα) Πελοπν. *Μάις ἄβροχος, χρονιὰ εὐτυχισμένη* (ἂν δὲν βρέξῃ τὸν Μάιον, εὐδοκιμοῦν οἱ δημητριακοὶ καρποὶ) Πάτρ. *Αὐγουστος ἄβροχος, μοῦστος ἄμετρος* (ἢ κατ' Αὐγουστον ἀνομβρία εἶναι ὠφέλιμος εἰς τὰς ἀμπέλους καὶ συντελεῖ εἰς τὴν αὐξήσιν τῆς παραγωγῆς τοῦ οἴνου) Ἀρκαδ. Χαλκ. *Ἐ τὸν ἄβριχον τὸν κροὸ καλό' νι κι τοῦ χαλάζ'* (ὀφείλει τις νὰ ἀρκῆται εἰς τὸ πενιχρὸν καὶ ὀλίγον, ὅταν δὲν εὐρίσκη καλλίτερον καὶ περισσότερον. Πβ. *ἀβροχιά*) Κοζ. || Συνεκδ. ἐπὶ τοῦ σφόδρα φειδωλοῦ καὶ φιλαργύρου Μεγίστ. : Φρ. *Ἄβροχο σύννεφο εἶναι.*

ἄβροχος ἐπίθ. (Π) Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ οὐσ. *βροχός*.

Ὁ μὴ συλληφθεὶς εἰς βρόχον, συνήθως ἐπὶ πτηνῶν : *Ἐφυγε ἄβροχο.*

ἄβρωνιά ἢ, *βρωνιά* Ἀθῆν. Κρήτ. Λέρ. Λέσβ. Πελοπν. Τήν.—*Λεξ. Γαζ.* (λ. *βρωνία*) Περίδ. Αἰν. Βυζ. *ἄβρωνιά* Ἄνδρ. Κρήτ. (Βιάνν. Μονοφάτσ. κ.ά.) Νάξ. (Βόθρ. Κορων. κ.ά.) Ρόδ. Σέριφ. Σύμ. Τήν. Χίος κ.ά. *ἄβρωνιά* Θράκ. (Αἰν.) Ἰμβρ. Ἰων. (Μαγνησ.) Λέρ. Σάμ. Τήν.—*Λεξ. Γαζ.* (λ. *βρωνία*) *ἄβρωνιά* Πάρ. *ἄβρωνιά* Ἰων. (Μαγνησ.) *ἄβρωνία* Κύθηρ. *ἄβρωνιὲ* Δ.Κρήτ. *ἄβρωνιά* Μακεδ. (Θεσσαλον.) *ἄβρωνιά* Λέσβ.

Τὸ ἀρχ. οὐσ. *βρωνία*. Εἰς τὸν τύπ. *σβρωνιά* τὸ σ προῆλθεν ἐκ συνεκφ. τοῦ ἄρθρ. *τοῖς*. Πβ. ΧΠαντελίδ. ἐν *Byzant.-Neugr. Jahrb.* 5 (1928) 426. Ὁ τύπ. *ἄβρωνία* κατὰ τὰ πολλὰ εἰς -*έα* δηλωτικὰ φυτῶν.

1) Τὸ φυτὸν βρωνία ἢ κοινὴ (*tamus communis*), ἢς ποικιλία βρωνία ἢ Κρητικὴ (*tamus Cretica*), τῆς τάξεως τῶν διωσκοριδωδῶν (*dioscoridaceae*) (ΠΓεννάδ. 215), ὅμοιον πρὸς κλημα ἢ περιτλοκάδα, τοῦ ὁποίου οἱ ἐδώδιμοι βλαστοὶ ἐμπλέκονται εἰς τοὺς παρακειμένους θάμνους (Διωσκορ. 4,181) σύνηθ. 2) Τὸ φυτὸν σμίλαξ ἢ τραχεῖα (*smilax aspera*) Κρήτ. Πελοπν. Συνών. *ἀρκόβατος*. [**]

ἄβρωνιάζω Νάξ. (Κορων.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἄβρωνιά*.

Πηγνύω εἰς τὴν γῆν λεπτὰ ξύλα παρὰ τὴν ρίζαν τῶν φασηόλων διὰ νὰ περιελίσσονται ταῦτα : *Ἄβρωνιάζω τὰ φασόλια.*

ἄβρωτος ἐπίθ. Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Κρώμν. Τραπ. Τρίτ. Χαλδ.) *ἄβρωτος* Πόντ. (Κοτύωρ. Τραπ.) *ἄβρωτος* Πόντ. (Τραπ.) *ἀνάβρωτος* Πόντ. (Τραπ.) *ἀνεβρωτος* Πόντ. (Κοτύωρ. Τραπ.) *ἀνεβρωτος* Πόντ. (ᾠφ.) *ἀνοβρωτος* Πόντ. (Κοτύωρ.)

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *ἄβρωτος*. Περί τῶν ἐκ τοῦ ἀνα- ἀνε- τύπ. ιδ. ἀ- στερητ. 1 δ.

1) Ὁ μὴ τραγόμενος, ὁ ἀκατάλληλος πρὸς βρωσιν Πόντ. (Κρώμν. Τραπ. κ.ά.) : *Τὰ λάχανα ντὸ φυτρών'νε ἀπάν' ἔς σὰ ταφία ἄβρωτα γίν'τανε* (τὰ λαχανικά, δηλ. τὰ χόρτα, τὰ ὁποῖα φυτρώνουν ἐπὶ τῶν τάφων γίνονται ἄβρ.) Κρώμν. Τραπ. Διὰ τὴν σημ. πβ. Ἀριστοτ. Ζῴων ἱστ. 10,22 (617b) «σκῶπες... οὐκ ἐσθίονται διὰ τὸ ἄβρωτοι εἶναι», Πλουτάρχ. Συμποσ. 8,9,3 (733e) «πολλὰ γὰρ τῶν ἀγεύστων καὶ ἀβρώτων πρότερον ἤδιστα νῦν γέγονεν, ὥσπερ οἰνόμελι καὶ μήτρα». 2) Ἀηδῆς τὴν γεῦσιν, ἄνοστος,

συνήθως ἐν συνεκφ. μετὰ τῶν ἐπιθ. *ἀναλος ἢ ἄνοστος* Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Κοτύωρ. ᾠφ. Τραπ. Τρίτ. Χαλδ.) : *Ἄναλον καὶ ἄβρωτον φαεῖν* (φαγεῖ) Κερασ. Κοτύωρ. Χαλδ. *Ἄνοστον καὶ ἄβρωτον φαεῖν* Χαλδ. *Ἄναλον καὶ ἀνεβρωτεον φαεῖν* ᾠφ. 3) Μεταφ. ὁ προξενῶν ἀηδῖαν, ὁ ἄχαρις εἰς τὴν μορφὴν, εἰς τοὺς τρόπους καὶ τοὺς λόγους, ἐπὶ ἀνθρώπου, ἔτι δὲ καὶ ἐπὶ λόγου, γέλωτος κττ. Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. ᾠφ. Τραπ. Χαλδ.) : *Ντ' ἄβρωτος ἀνθρωπος ἐν'!* (τί ἀηδῆς ἀνθρωπος εἶναι!) Τραπ. Χαλδ. *Ἄνοστος τὸ ἀνεβρωτεος ἀνθρωπος* ᾠφ. *Ἄναλα καὶ ἄβρωτα λόγια* (λόγοι προξενοῦντες ἀηδῖαν) Κερασ. *Ἄναλον καὶ ἄβρωτον γέλος* (γέλως) Κερασ. Χαλδ. β) Ἀγροῖκος εἰς τὴν συμπεριφορὰν, τραχὺς τοὺς τρόπους Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Χαλδ.) : *Ἄβρωτος ἄρθωπος* Ἀμισ. *Πολλ' ἄβρωτος ἐν'* (πολὺ ἄβρ. εἶναι) Κοτύωρ. *Ἄβρωτον παιδὶν* Ἀμισ. Συνών. *βάρβαρος, χωριάτης*.

ἄβρωτωτὸς ἐπίθ. Πόντ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἄβρωτος* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -*ωτὸς*.

Ὁ ἔχων ἀηδῆ πως τὴν γεῦσιν, ἐπὶ τροφῶν.

ἀβτζήδικος ἐπίθ. ἀμάρτ. *ἀβτζήδ'κος* Προπ. (Κύζ.) *ἀβτζήδ'κους* Λέσβ. *ἀβιτζήδικος* Κύθν. κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀβτζής*.

Κυνηγετικὸς ἐνθ' ἀν. : *Σκυλλὶ ἀβιτζήδικο* Κύθν. *Ἄβιτζήδ'κους σκύλλους* Λέσβ. *Γαττὶ ἀβιτζήδ'κο* Κύζ.

ἀβτζής ὁ, Θράκ. (Αἰν. Μάδυτ. κ.ά.) Κρήτ. Λέσβ. Λυκ. (Λιβύσσο.) Μακεδ. Σάμ. Στερελλ. Σύρ. κ.ά. *ἀβτζής* Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) *ἀβτζής* Μεγίστ. Σύρ. *ἀβιτζής* Ἀμοργ. Ἄνδρ. Εὐβ. (Κύμ.) Κύθν. Νάξ. (Ἀπύρανθ. Βόθρ.) Πελοπν. (Βασαρ.) κ.ά. *ἀβιζ-ζής* Χίος (Καρδάμ.) *ἀγουτζής* Κρήτ. Θηλ. *ἀβιτζήδ'σσα* Λέσβ. *ἀβιτζαρία* Πόντ. (Σάντ. Χαλδ. κ.ά.) *ἀβιτζοῦ* Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Τουρκ. *avci*. Ἡ ἀνάπτ. τοῦ *ι* εἰς τὸ *ἀβιτζής* δύναται νὰ ἐρμηνευθῇ καὶ φωνητικῶς καὶ κατ' ἀναλογ. τοῦ οὐσ. *ἄβι*, ὁ πβ. Τὸ θηλ. *ἀβιτζαρία* κατὰ τὰ πολλὰ εἰς -*αρία* θηλ. τῶν εἰς -*αρις*.

1) Κυνηγὸς σύνηθ. καὶ Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) : *Εἶναι καλὸς ἀβιτζής* Κύθν. κ.ά. *Κάνω τὸν ἀβιτζή* Ἀπύρανθ. *Ἀβιτζοῦ κάττα* (γαλῆ κυνηγοῦσα τοὺς ποντικοὺς) αὐτόθ. *Ἀβιτζαρία κάττα* Σάντ. Χαλδ. κ.ά. || Παροιμ. *Τ' ἀβιτζή τὸν πιάττου ἰννεὰ φουρὲς ἀδειανὸ τοὶ μὲν ᾄματον* (ὅτι εἶναι ἀβέβαιοι οἱ ἐκ τοῦ κυνηγίου πόροι τοῦ κυνηγοῦ. Ἡ παροιμ. παραλλαγή μεσαιωνικῆς, ἦν ἰδ. παρὰ Πλανοῦδ. ἀριθ. 187) Λέσβ. β) Καλὸς σκοπευτῆς Μεγίστ. Πελοπν. (Βασαρ.) 2) Ἐπιτήδειος πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργου τινὸς Στερελλ.

ἀβτζιλίκι τό, ἀμάρτ. *ἀβτζιλίκ'* Θράκ. (Ἀδριανούπ.) *ἀβτζιλίκ'* Πόντ.(Χαλδ.) *ἀβτζιλούγ'* Πόντ.(Χαλδ.) *ἀβτζιλούχ'* Πόντ. (Σάντ. Χαλδ.)

Τουρκ. *avcilik*.

Κυνήγιον ἐνθ' ἀν. : *Πάω ἔς σ' ἀβτζιλούχ'* Χαλδ.

ἀβτζολόγος ὁ, ἀμάρτ. *ἀβιτζολόος* Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀβτζής* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -*λόγος*.

